

Neapolitana, s^eu Prouinciæ Terræ Laboris Electionis.

Stantibus &c.

Dub: *An Capitulum Prouinciale celebratum sub die 11. Aprilis 1704
subſtineatur.*

Et quatenus negatiuē.

*An electio facta per Patrem Generalem Prouincialis aliorumque
Officialium vigore prætenſi Iuris deuoluti, ac in vim Senten-
tiae super nullitate Capituli ab eodem Generali prolata subſti-
neatur.*

Et quatenus affirmatiuē.

*An potuerint per eundem Generalem reelegi, ſiue deputari Defi-
nitores, ſiue alijs Officiales, qui in Capitulo, viſupra nullo de-
clarato interuenerunt in caſu &c.*

Eñe, & Rñe Dñe. **C**onuocato sub die 10.
Aprilis proximè præte-
riti in Ciuitate Auersæ Capitulo Prouinciali Eremitarum Sancti
Augustini, quod ex quinquaginta quatuor vocalibus erat compo-
ſitum, fuit die immediate ſequenti videlicet 11. eiusdem mensis
prius ab omnibus reuerenter recognitus in Præſidentem Capituli
Frater Nicolaus Gallani à Salerno, & poſtēa per ſecreta ſuffragia
ad formam Constitutionum Ordinis fuerunt electi tres Iudices
Cauſarum, in quibus ferè conſenſerunt omnes vocales, qui illo
die interuenerunt, cum ex quadraginta, & uno Vocalibus, qui
tunc interuenerunt: Duo primi Iudices habuerunt triginta quin-
que Vota, & Tertius habuit triginta quatuor, vt ex actis Capi-
tularibus Summ. num. 1. litt. A.

Primum munus iſtorum Iudicū fuit recognoscere fides Superiorum
omnium Conuentuum circā adimplementum Constitutionis San-
cti. Innocentij XII. de Celebratione, & ſatisfactione Missarum,
quæ à dictis Iudicibus fuerunt admissæ, & approbatæ tamquam
legaliter factæ iuxta formam dictæ Constitutionis, vt dicitur in
ijsdem actis Capitularibus dicto Summario num. 1. litt. B. excep-
tis duobus Prioribus, videlicet Patre Baccalauro Fratre Adeoda-
to Orchi Priore Conuentus Sancti Augustini Neapolis, & Patre
Baccalauro Fratre Nicolao Maria Magliano Neapolitano Priore
Conuentus S. Mariæ in Terra Lauri, qui ſunt duo Priores de Cetu
Patrum Aduersariorum.

Terminato Confefſu illius diei, qui fuit 11. dicti mensis Aprilis,
ſuccedit dies electionis, qui erat dies Sabbathi 12. dicti mensis in

quo celebrata prius solempniter Missa de Spiritu Sancto accesserunt Patres ad electionem Prouincialis, & primò loco Pater Provincialis absolutus Officium suum in manibus Reu. Patris Præsidentis humilitè resignauit, qua resignatione admissa Secretarius Prouinciae coram omnibus in pleno Capitulo recitauit nomina omnium vocalium distincto ordine, qui reperti sunt ascendere ad numerum quinquaginta quatuor, ut non controvenerit; adversus quos nemo tunc reclamauit, adeoque Præsidens ad electionem Scrutatorum dueueniebat, quando audita est vox Patris Magistri Bruni protestantis de nullitate electionis, ex quo exhibet non fuerant fides onerum Missarum aduersus quem Iudices Causarum statim insurrexerunt, = sunt verba actorum = Tunc statim surrexerunt tres Iudices Causarum, & in medium porrexerunt coram toto Capitulo decretum ab ipsis met firmatum de accurata reuisione illarum fiduum, ac etiam ipsas fides in unum adunatas, quod decretum fuit publicè coram omnibus lectum præsente etiam uno Notario Apostolico, cum duobus Testibus vocatis ab ipsis met Patribus instantibus suas instantias validantibus.

Ad hæc igitur requisiti Patres instantias facientes noluerunt in pace assentiri, imò renuente Patre Præsidente, ac etiam remanendi constringente, & præceptante exierunt de Capitulo, ut ex d. Summario litt. C.

Discissis Perturbatoribus fuit communis omnium voto ad Prouincialatum assumpitus Reuer, Pater Magister Frater Hyacinthus Risi, qui tunc in Lombardia morabatur, atquè à primo Scrutatore dictus Prior Prouincialis fuit publicatus, & successuè = sunt pariter verba actorum = processionaliter cum Cantu, & latitia per Ciuitatem solemnizata ipsa Electio cum sonitu omnium Campanarum, ut dicto Summario numero ., & deinde processum fuit ad electionem omnium aliorum Officialium, ut dicto Summario litt. D.

Prætendentes itaque Patres protestantes dictas electiones fuisse nullas institerunt coram Reuerendissimo Patre Generali pro declaracione huiusmodi nullitatis, & obtinuerunt Sententiam fauorablem, dum Reuerendissimus Pater Generalis ad sedanda Iurgias exorta inter Religiosos eodem tempore, & cassauit præcedentem electionem, & iuxta facultatem sibi demandatam à Constitutionibus Ordinis deuenit ad nouam electionem omnium Officialium, sed summo iudicio, ac maxima prudentia in Priorem Prouincialem elegit eumdemmet Patrem Magistrum Risi, qui fuerat à Capitulo Prouinciali electus, & ad Dignitatem Definitorum, & Visitatorum assumpsit Patres graduatos de vna, & altera factione, adeoque zelantissimi Superioris Partes omnes expleuit, prout videre est ex Summ. num. 2.

Quibus omnibus non contenti Patres Aduersarij ab eadem Sententia Reue-

Reuerendissimi Patris Generalis appellarunt ab hanc Sacram Congregationem, cui appellationi adhaerentes Prouincialis electus, & cæteri Proninciae Patres instant, ab EE. VV. decerni, & declarari validam primam electionem, & quatenus negatiuè, quod ad hanc primam dubij partem, credimus omnino affirmatiuè respondendum quoad secundam, & tertiam prout humilitè Supplcamus.

Siquidem quatenus spectat ad validitatem Capituli Prouincialis sufficeret Patri Prouinciali, ac cæteris alijs Officialibus exhibere acta Capitularia ex quibus constat de eorum electione, quæ de Iure præsumitur valida, donec exaduerso plenè, & concludenter probetur contrarium Ioannes Andr. in cap. sicut num. 11. versc. & hoc videtur de Sententia, & re Iudic. Egid. decis. 76. num. 5. versc. modò ita Sperell. decis. for. Ecclef. 181. num. 33. Rot. decis. 289. à n. 25. cum seqq. par. 6. rec.

Tantum enim abest, quod in nostra hypothesi Patres Aduersarij probent eorum intentum, quin potius pro hac parte contrarium manifestissimè ostenditur, dum in hac electione non potest dubitari, nec de substantia consensus, nec de substantia formæ, quæ sunt requisita ad canonizandam electionem pro valida Bald. in capit. quia propter num. 70., & sequent. de electione Rota coram Buratt. decis. 1. num. 70., & eor. Coccin. decis. 1326. num. 5.

Substantia enim consensus deducitur ex præpollentia vocum etiam computatis Patribus protestantibus, nam Capitulum constabat ex quinquaginta quatuor Vocalibus, vt diximus, & ex istis quindecim se absentarunt, qui fuerunt dicti protestantes, vt ex ijsdem actis Capitularibus dicto Summario num. 1. litt. C. Sic in Capitulo remanerunt triginta nouem Vocales, & isti omnes unico suffragio elegerunt nostrum Patrem Magistrum Risi dignissimum Præsulém, dum in corde omnium fuit, licet tunc esset in Lombardia. Ex hoc enim emergit substantia consensus Capituli, dum etiam computatis Patribus Aduersarijs electio dignoscitur facta à maiori parte iuxta Textus expressos in cap. quia propter cap. Ecclesia veltra il 2., & cap. in Genesi de election. cap. cum in cunctis de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli. Sigismundus à Bononia de election. dubitation. 36. num. 8. Lezzan. tit. 1. part. 1. capit. 15. num. 10., Mirand. in Manual. Prælator. Regular. tom. 2. quest. 23. artic. 27. Rota coram Buratt. decis. 225. num. 2., & decis. 809. nu. 1. & coram Duran. decis. 232. num. 3., & coram Celso decis. 85. nu. 9., & in rec. decis. 400. num. 1. part. 16. decis. 169. num. 3., & decis. 171. num. 1. part. 19.

Et proindè illi tamquam à maiori parte Canonice electo denegari non poterat confirmatio à Reuerendissimo Patri Generali, cum actus confirmationis sit necessarium consequens ad validitatem electionis ad Text. expressum in cap. postquam de election. ubi gloss.

verbo impleantur, & Abbas num. 1. Pafferin. de election. capit. 33.
quæst. 11. num. 134. cum sequent., Lotter. de re benefic. lib. 1. quæst.
27. num. 2. Rota coram Gregor. decis. 240. num. 12. iuncto num. 17.
& coram Coccino decis. 2341. num. 38. cum sequent. in recent. decis.
289. num. 25., & sequent. part. 6., & nouissimè in Adrien. Electionis,
seù Canonicatus 3. Aprilis 1699. cor. R.P.D. Lancetta.

Substantia verò formæ emergit ex ipsis actis Capitularibus ex quibus dignoscitur, quod in electione fuerunt adimpleta omnia solemnia, quæ de Iure ex Constitutionibus Ordinis requiruntur, quibus adimpletis electio dicitur Canonica, ad omnes Iuris effectus iuxta præscripta à Sacro Concilio Tridentino in sessione 25. cap. 7. in fine de Regulari, & sancti memor. Clemens VIII. in sua Constitutione de Reformatione. Regulari. num. 36. Barbos. in Vot. decision. Vot. 39. num. 13. Anton. à Spiritu Sancto direct. tractat. 15. disputat. 2. num. 45., Portell. dub. Regulari. verb. electio num. 65., Pafferin. de election. capit. 9. numero 68., & capitulo 13. numero 20.

Nec obstat, quod contra formam Constitutionis sa: me: Innocentij XII. super celebratione Missarum in dicto Capitulo Provinciali fuerunt scienter admissi multi superiores qui formam dictæ Bullæ non seruarunt, & proindè omnes vocales remanserunt absque voce dum scienter admiserunt inhabiles, quia vt funditus remoueatur hoc obiectum, in quo prætensio Aduersariorum fundatur, supplicantur EE. PP. benignè animaduertere, quod in Venerabili Religione Augustiniana adsum Constitutiones particulares, quibus ordinatum est, vt quæstiones, quæ in Capitulis provincialibus exoriiri possent super pertinentia vocis actiuæ, vel passiuæ dirimantur per Iudices Causarum, qui in numero trium eligi debent in Capitulis provincialibus antequam ad actum Electionis deueniatur, & istis Constitutio iniungit = sunt verba eiusdem in part. 3. cap. 9. §. 3. num. 1. ibi = De habentibus vocem tam actiuam, quam passiuam omnem controuersiam dirimant, & inferius num. 6. ibi = si quis nouerit Causam propterquam vocem quis actiuam vel passiuam habere non debeat in Capitulo eam referat iudicibus Causarum; alias enim sine vitio pertransibunt omnes electiones, nec postquam electio Prioris Provincialis cras incepta fuerit, alicuius super hac re proclamatio admittetur.

Et hic est Casus noster, nam Iudices Causarum in pleno Capitulo Provinciali Patribus vocalibus dixerunt ad formam Constitutionis sa: me: Innocentij XII. agnouisse fides omnium Conuentuum Provincialiæ, & reperiisse, fuisse adimpleta omnia præscripta ab eadem Constitutione, vt liquet ex actis Capitularibus ibi = *A quibus recognitæ fuerunt, & ab ipsis cum speciali decreto approbatæ fuerunt fides in scriptis factæ, & firmata tam à Priore cuiuscunque Conuentus, quam à Sacerdotibus in ipsis de familia degentibus, exceptis duobus*

duobus Prioribus, videlicet Priore Conuentus Sancti Augustini Neapolis, & Priore Conuentus Sancte Mariae Terrae Lauri; & isti sunt duo de Patribus reclamantibus qui in Capitulo non interuerunt, vt ex lectura dicti Summar. num. 1. litt. A. & B.

Eccè igitur adimpleta forma Constitutionis, nam vocales, qui in electione Provincialis, ac aliorum Officialium suffragia dederunt iustissimè, ac legitimè ad electionem processerunt, dum ex dicto decreto Iudicium Causarum ipsis constabat omnia præscripta à dicta Constitutione sa: me: Innocentij XII., fuisse adimpleta, quia ex Constitutionibus Ordinis istis data est facultas dirimendi omnes Controversias, quæ exoriuntur circa vocis actiæ, & passiuæ pertinentiam, iuxta clara verba mox recensita: Non enim diriment omnem Controversiam, si in facultate Aduersariorum fuisset, illorum decreta ad libitum reijcere, seù contemnere.

Nec vrget prætensio Partis, quod fides exhibitæ coram Iudicibus Causarum erant falsæ, quia ad vocales, qui iam debebant illa die electionem facere, hoc non pertinebat cognoscere, nam tenebantur ad formam Constitutionis stare decreto Iudicium, signanter in illo Instanti celebrandi electionem, quæ dilatioqem, non admittebat, quo casu certum est non admitti huiusmodi appellationes, & cognitiones, vt benè aduertit *Cardinal. de Luca de Canonicis discurſ. 25. num. 6.* cum hoc crimen Iudicium non à vocalibus, sed à Superiori Generali debebat recognosci, nam agebatur de falsitate, quæ in promptu liquidari non poterat, & proindè illius cognitio nequibat impêdire imminentem electionem, vt ad propositum considerant *Castellin. de elect. Canon. cap. 13. num. 20. & 21. Sigismundus à Bononia eodem tractatu dub. 91. num. 10.*

Potissimè quia prima oppositio, quam Patres Aduersarij fecerunt, fuit, quod non aderant fides, quæ à toto Capitulo statim agnita fuit insubsistens, nam afferentibus Aduersarijs non adesse dictas fides = statim = sunt verba actorum = Surrexerunt tres Iudices Causarum, & in medium porreixerunt coram toto Capitulo decretum ab ipsis met firmatum de accurata reuisione illarum fiduum, ac etiam ipsas fides in unum adunatas, quod decretum fuit publicè coram omnibus lectum præsente etiam uno Notario Apostolico, cum duobus Testibus vocatis ab ipsis met Patribus instantibus suas instantias validantibus = Vnde istis publicè conuictis de mendacio, quæ alia fides erat præstanda circa nouam exceptionem falsitatis, quam postea adinuenierunt, certè nulla ratio permittebat, vt excogitatus prætextus Aduersarijs suffragaretur ad effectum adimendi Provinciæ Ius suum electionis, nam si tunc non siebat electio, illa absque dubio deuoluebatur ad Superiorē: Ideoque vocales nullo modo debebant credere assertionibus Aduersariorum, dum prius negarunt fides adesse, postea conuicti dixerunt illas falsas, sed de omnibus istis nullum documentum afferebant, nec exhibebant;

bant; nam ista, quæ nunc afferunt fuerunt expiscata longè post celebratam electionem, sed solum in medium afferebant eorum assertiones, quasi quod licitum esset eodem tempore eisdem Personis, gerere Vicem Accusatorum, & gerere officium Testium contra notoria Iuris principia vetantia, vt eadem Persona faciat figuram Testis, & partis, de quibus *Textus* in cap. *Forus* §. in omni de verborum significatione. Capit. *Accusatores* 3. quæst. 5. speculat. in tit. de *Teste* §. 1. num. 89. versic. Item quod ipse est *Testis*, & *Accusator* Aufrer. de reprobatione. *Test.* num. 5. *Mascard.* de probat. lib. 1. conclus. 26. num. 1., & libr. 3. conclus. 1357. num. 141., & latè *Farnacc.* de *Testibus* quæst. 60. num. 64. & pluribus seqq.

Maximè quia Patres Aduersarij hoc oretenus exposuerunt in ipso instanti Electionis, quando ad formam constitutionis debebant saltem die praecedenti hoc deducere ad notitiam Patrum Vocalium, ut mandat Constitutione in dicta part. 3. dicto capit. 9. dicto §. 3. num. 6. in fine ibi = Nec postquam electio Prioris Provincialis cras incepta fuerit, alicuius super hac re proclamatio admittetur.

Sicque inuanum Pars Aduersa prò annullanda electione nostri Patris Provincialis recurrit ad Conclusionem, quod cum Vocales admiserint scienter priuatos voce actiuas, & passiuas ceciderunt à Iure dandi suffragium, & propterea totum Ius consolidatum fuit in ipsis Patribus Aduersarijs, quia negamus absolutè suppositum, cum nostri Vocales non solum non admiserunt scienter Inhabiles, sed nullo modo admiserunt inhabiles.

Non admiserunt scienter, quia dato, quod essent inhabiles, dum Iudices, ad quorum Officium hoc spectabat in pleno Capitulo, Vocalibus attestati fuerunt, quod ipsi recognouerunt fides, & quod fuerant adimplera omnia præscripta per Constitutionem Innocentianam, debebant vocales illorum decreto stare, & proinde dato per hypothesis, quod verè essent inhabiles, adhuc Vocales erant in bona fide, & bona fides deducitur ex dicta praecedenti declaracione, quæ exuberat ad effectum, vt nequeat annullari electio, sub praetextu, quod fuerunt admissi scienter inhabiles, vt egregie *Sayr.* de Censur. lib. 2. cap. 2. sub num. 10. versic. sicut etiam *Suar.* eodem tractat. disput. 4. seft. 7. sub num. 16. versic. & ratione *Passerin.* de eleſt. cap. 25. sub num. 457. il primo vers. talis tamen electio Card. de Luca de regular. discurs. 3. sub num. 7. versic. quamuis enim: Et ratio Conclusionis est, quia stante dicta praecedenti declaratione non potest dici, Vocales in fraudem seu contemptum Constitutionis admisisse scienter inhabiles, prout ad propositum videre est in cap. per tuas 40. versic. verum in alijs ibique gloss. verb. contemnere de Sentent. excommun. eadem gloss. in capit. 1. vers. non contemnat eodem titulo in 6. Abbas in cap. cum contingat sub num. 2. ibique *Adden.* list. B. de offic. Delegat. *Sayr.* de Censuris.

ris lib. 1. cap. 17. num. 19. in fine Sua: eodem tractat. disput. 4.
section. 7. num. 17.

Certissimè, & absque vlla difficultate in casu nostro spernenda erat
dicta protestatio, & appellatio facta à Patribus Aduersarijs; Tum
ex eo quia tanquam extra judicialis non ligabat manus vocalium,
quo minus ad peragendam electionem procedere non possent.
Cap. Constitutis 23. in fine ubi Innoc. sub num. 3. vers. si autem ap-
pellatio de appellation. Gonzal. super regul. 8. in annotat. contra
nullitat. num. 27. & seqq. Lancellot. de attentat. part. 2. cap. 12.
limit. 5. num. 4. & seqq. Rota coram Buratt. decis. 859. num. 1. &
decis. 771. Jub num. 4. & coram Alexandr. VIII. decis. 233. n. 4.
& seqq.

Tum etiam quia in appellando, formam à Sacris Canonibus præ-
scriptam non seruarunt, dum omiserunt iurare, quod crederent
objcta esse vera, quod iuramentum erat specificè præstandum su-
per Sancta Dei Euangelia, alias illo non præstito, appellatio pro-
fus remansit nullius roboris, & efficacix, vt dicit Textus expressus
in cap. statutitur, in cap. ut circa 4. cap. 15. qui contra 20. cap. in-
demnitatis 43. §. parro de Election. in 6. Bordon. tom. 3. moral: re-
sol. 71. num. 29. & 30. Donat. de regular. tom. 2. tractat. 4. quest.
32. num. 3. Passerin. de elect. cap. 32. num. 54. Lauor. eodem tract.
titul. 4. cap. 19. num. 26. Barbos. Vot. decis. 106. num. 97. cum
seqq. lib. 3., & ex professo firmavit Rota decis. 2088. num. 37. cum
seqq. coram Coccino, & signanter num. 42. ibi = Itaut alias sit de-
neganda audience, & non sufficiat, se opponens iuret, quod illa que
in appellatione expressit, vel ea, que de expressis deberent sufficer
vera esse credebat, & se posse probare cum simpliciter non Iurauerit,
vt disponitur in dicto Capit. ut circa &c. repetita in recentior. in-
decis. 289. num. 42. cum sequentibus part. 6.

Nec obstat quod Patres Aduersarij intantum hoc non fecerunt coram
Iudicibus Causarum quia ipsi non erant Iudices Competentes in
hac Causa, dum in Causis grauioribus Constitutio mandat, vt illæ
decidantur à Definitorio Prouinciae ad quod dicunt spectare Ius
cognoscendi Causas grauiores innixi verbis eiusdem Constitutionis
in dicta 3. parte cap. 9. §. 3. num. 2. vbi loquendo de Iudici-
bus Causarum num. 2. hæc verba addit -- ibi -- Hi tres Causas
omnes tam fratribus, quam secularium cum fratribus auditores, alia-
que negotia, sive sibi à Definitorio commissa fuerint discutientes ea,
que grauiora fuerint, Diffinitorio referant ipsi tantum leuiora iudi-
cantes, ac determinantes, sola rei veritate inspecta.

Quoniam prætermissa responsione, quod hæc exceptio fuit rejecta à
Præsidente Capituli, qui eisdem Patribus Aduersarijs replicauit
huiusmodi cognitionem spectare ad Iudices Causarum, vt Summ.
Num. 3. Exuberat responsio facti, quod nempè Patres Aduersarij
non legerunt totam illam Constitutionem, dum si illam legissent,

agnouissent; quod omne id, quod concernit priuationem vocis actiua, & passiuæ cognosci debet à Iudicibus Causarum, & non à Diffinitorio prout videre est ex eadem Constitutione eadem parte, & eodem §. num.6. = Deinde Pater Præsidens dicat alta, & intelligibili voce = Si quis nouerit Causam propter quam vocem quis actiua, vel passiuam habere non debeat in præsenti Capitulo eam referat Iudicibus Causarum alias enim sine vitio pertransibunt omnes electiones, nec postquam electio Prioris Provincialis cras incepta fuerit, alicuius super hac re proclamatio admittetur.

Hæc verba sunt clara, & demonstrant Ius de hoc cognoscendi spectare ad Iudices Causarum, vndè ad quid deseruiunt illa argumenta exaduerso in medium adducenda, quod nempè Ius cognoscendi an aliqui Vocales sint priuati voce actiua, & passiuæ debet connumerari inter grauissima negotia, cum in Religiosis hoc sit maximum Ius, & proindè Diffinitorium, quod debet cognoscere de grauissimis negotijs debet pariter cognoscere de priuatione vocis actiua, & passiuæ; quia istæ subtilitates, & argumenta non admittuntur contra expressa verba Constitutionis, & cum Constitutio litteraliter dicat, quod Ius cognoscendi de priuatione vocis actiua, & passiuæ spectat ad Iudices Causarum, nescimus quid querant Aduersarij, cum in Iure nostro ad argumenta, & conjecturas non recurramus, quando adsunt clara verba in contrarium ad notissimum Text.in leg. ille aut ille ff. de legat. 2.

Hinc proindè verba Constitutionis de quibus num.2. & verba eiusdem de quibus num.6. non sunt, nec possunt dici contraria, cum singula singulis referendo habeamus congruam illorum interpretationem, dum in num.2. loquitur de negotijs graioribus, quæ occurtere possunt inter ipsos Religiosos, & inter Religiosos, & Seculares; in num. verò 6. loquitur solummodo de voce actiua, & passiuæ, non ad effectum, vt Iudices priuent, vel non priuent, sed ad effectum, vt declarent an sint prieati, in quo propriè constitit Officium Iudicis, vndè meritò Constitutiones huiusmodi cognitionem remiserunt ad solos Iudices controversiarum; Neque aliter dici potest, cum admitti non debeat absurdus intellectus, per quem vna pars Constitutionis aliam destruat, & infringat contra dispositionem Textus in leg. non ad eam ff. de condit. & demonstrat. & Rota decis. 128. num. 12. par. 16. & decis. 390. num. 8. par. 18. & decis. 303. num. 13. par. 19. recen.

Maximè quia ad effugiendum contradictionis inuolucrum quilibet capi debet interpretatio etiam à litterali verborum sensu abhorrens, iuxta tradita per Manticam de Coniecturis ultimar. volunt. libr. 3. Attolin. resolut. 82. num. 20. & dixit Rota in Lauretana Canonicatus 13. Februarij 1693. Si quidem coram Reuer. P. D. Vrsino.

Nec refragatur, quod dicti Iudices essent dissidentes tanquam suspe-

speci, ex quo agebatur etiam de facto, & interesse ipsos tangente, quia cum fuerint in electioue reputati habiles, & fide digni, etiam ab ipsis met Aduersarijs, qui in eorum electione interuenient non potest amplius de eorum fide dubitari, sed illis ratione commissi Officij erat plenè credendum Lauor. cariar. elucubrat. tit.4. cap.19. num.110. cum alijs relatis per Pignatell. consult.22. num.4. tom.10.

Ultraquamquod, & hæc exceptio fuisset etiam ab Aduersarijs proposita contra Definitorium, quia multi ex istis poterant dici pariter suspecti, ex quo debebant similiter exhibere dictas fides, & ita ad eorum libitum cum hac exceptione potuissent adimere Comitijs Prouincialibus Ius eligendi Prouinciale quod esset absurdum, quo nihil absurdius.

Hactenus adnotata sufficerent prò demonstrando, quod Patres Vocales non admiserunt scienter inhabiles, dum stare debebant decreto trium Iudicum Causarum, verum, & ut clarius comprobetur insubstantia huiusmodi erronei præsuppositi negamus constanter, quod in Capitulo aderant vocales priuati voce actiua, & passiua ob non adimpletum decretum de celebratione Missarum siquidē, vel Patres Aduersarij dicunt, quod in omnibus Conuentibus Prouinciae, qui sunt 26. non fuerunt satisfacta omnia onera Missarum, tam perpetuarum, quam quotidianarum, vel dicunt, quod fides non fuerunt subscriptæ ab omnibus Sacerdotibus, quæ est extrinseca solemnitas præscripta à Constitutione Innocentiana.

Primo casu certum est eorum dictum nullo veritatis admīniculo fulciri, quia sine dubio omnia onera Missarum fuerunt punctualiter adimpleta, & hoc cum tanta sinceritate, vt in Conuentu Beneuenti, qui ob ruinas Terremotus remansit cum duobus Fratribus, onus celebrationis Missarum fuit per Patrem Prouinciale in sua Visitatione translatum in alios Conuentus eiusdem Prouinciae, à quibus habita est attestatio integri implementi, vt ex Summ. Num.4. Et proindè in hac materia, quæ non est de genere malorum habemus regulam quod quando finis, & causa motu Constitutio non fuit violata, quamuis appareat inuoluntariè transgressa aliqua solemnitas non propter se ordinata, sed ad euitandum aliquod malum, vtique transgressor nulla pœna est puniendus iuxta originalem theoricam Abbat. Panor. in cap. quoniam num.6. de probatione. ibi = Nota quod quando Constitutio continet aliquid non propter se principaliter, sed ad finem alicuius mali euitandi transgressores non illaqueat ad pœnam si finis ad quem principaliter tendit Constitutio non violetur, quod pariter nemine allegato firmat Cardinal. de Luca de Benefic. discurs. 76. num. 21. ibi = potissimum ubi non agitur de noua lege aggrauante pœnam in yjs, qua sunt de genere malorum, ac naturaliter mala, seu penalia, sed agitur de his,

que

qua per nouam legem ; eiusque prohibitionem efficiuntur mala , na-
turaliter autem non sunt talia .

Quod nos non dicimus ad effectum excusandi transgressores Constitu-
tionis Innocentianæ , sed ad effectum ostendendi Patrum Ad-
uersariorum tergiuersationes , nàm quamuis ipsi certò scirent ,
quod omnia onera in singulis Conuentibus fuerunt punctualiter
adimpta , attamen hunc , & illum prætextum reperiebant ad ef-
fectum impediendi celebrationem Electionis ; sed in vanum nam
vt diximus , & onera fuerunt adimpta , & solemnitates pariter
fuerunt seruatæ , ideoque reassumendo nostrum Ordinem dicimus ,
quod assertio Aduersariorum , nec minus secundo casu subsistit :
Scilicet , quod illi Superiores locales erant priuati voce actua , &
passiuæ ex quo fides non fuerunt subscriptæ ab omnibus Sacerdo-
tibus localibus .

Nam ex lectura fiduum , seu attestacionum constat de illarum sub-
scriptione facta ab omnibus Sacerdotibus singulorum Conuen-
tuum , prout constitutio mandat , & patet ex illarum visura , &
licet illa Conventus Ischiæ non fuerit ab omnibus Sacerdotibus
subscripta , hoc tamen non est adscribendum culpæ Superioris ,
cum in facto habeamus , quod Prior Ischiæ prò satisfaciendo suo
muneri ad præscriptum dictæ Constitutionis Innocentianæ conuo-
cavit Capitulum , ad effectum , vt omnes Sacerdotes subscriberent
fidem satisfactionis onerum Missarum , prout fuit subscripta ab
omnibus , exceptis duobus , qui noluerunt in Capitulo interueni-
re , & dictam fidem noluerunt subscribere , vt ex dicto Summar.
Num. 5. istorum enim peruvicacia Priori non poterat adimere Ius
suum votandi , cum ex tabella constabat , quod omnia onera erant
adimpta , vt dicto Summ. Num. 5. Alias enim aetum esset de Prio-
ribus , si in potestate duorum , vel trium esset adimere illis Ius vo-
tandi , quia in potestate vnius esset illis inferre iniquam condi-
tionem contra Text. in cap. non debet de regulis iuris in 6.

Imò dum ad hunc effectum Prior Capitulum conuocauit , & isti duo
noluerunt ad Capitulum accedere , fides exhibita à Priore dicitur
subscripta ab omnibus , cum isti duo per voluntariam abstinen-
tiā fecerunt se extores , perindè ac si non fuissent in Conventu ,
& proindè ab omnibus dicitur subscripta fides ; dum fuit subscri-
pta ab omnibus illis , qui in Capitulo interuenerunt iuxta regu-
lam in praxi , & Theorica quotidie probatam , de qua Glossa in
cap. gratum de postulat. Prælat. Abbas in cap. in causis num. 9. de
elect. Passerin. eodem tractat. cap. 11. num. 93. circa finem Barbas.
de Iur. Eccles. lib. 1. cap. 19. num. 98. & Rota decis. 1050. num. 5. co-
ram Serapibn.

Descendendo itaque ad particularia habemus in processu omnes fi-
des Conuentuum Prouinciarum subscriptas ab omnibus Sacerdoti-
bus , & incipiendo à Conventu Ciuitatis Auersæ , vbi fuit factum
Ca-

Capitulum Prouinciale, prò isto fuit exhibita fides celebrationis Missarum subscripta à Priore, & alijs quatuor Sacerdotibus, de qua in nostro Processu fol. 11., quæ aduersò criticatur, ex quo ibi non fuit retenta Capsula Eleemosynarum manualium ex solo dicto Fratris Gulielmi de Malta, de quo in contrario Processu fol. 9. hic Testis quantum possit probare contrà probationem quinque aliorum Testium in dicta fide subscriptorum, qui contrarium deponunt, vt ibi = di bauer sodisfatte tutte le Messe tanto di oblighi, quanto manuali &c. relinquitur sagacissimo Iudicio EE. VV. nam vltra quod est vnicus, & singularis non repetitus, nec parte citata examinatus nimis affectatè deponit, notando Prouincialem absolutum negligentia, & avaritia virtio ibi = Non hā rimediao &c. mà hā bene inuigilato à riscuotere buone somme di Eleemosyne &c. Testis enim affectatè deponens nihil probat Farinac. de Testibus question. 59. num. 53. & seqq.

Transfundo ad Conuentum Salerni, prò quo fuit deducta fides celebrationis Missarum subscripta à Priore, & alijs Patribus dicti Conuentus, prout in dicto nostro Processu fol. 20. obijcitur, quod dicta fides non fuit facta Salerni, sed Auersæ; & ad probandam huiusmodi exceptionem exaduerso affertur primo loco fides Fratris Saluatoris Celia Magistri Studij dicti Conuentus, qui id supponit, ex quo ipse fuit requisitus Auersæ prò subscriptione dictæ fidei, sed vltra quod ex hac requisitione non potest dici probatum, quod fides non fuerit facta Salerni iste Testis animosè testatur dictam fidem non fuisse subscriptam nisi à Patre Priore, & Patre Nicolao Gallani de Salerno ibi = Sò benissimo, che detta fede non era firmata da altri, se non che dal Padre Priore, e dal Baccelliere. Fra Nicola Gallani senza altra sottoscrizione, prout in contrario Processu fol. 10. à tergo quando ex inspectione dictæ fidei, vt supra datae in nostro Processu fol. 20. apparet contrarium, cum sit subscripta ab alijs pluribus Patribus ideoque Testis, qui conuincitur à scripturis contrarium demonstrantibus nihil probat Rota coram Merlino decis. 70. num. 11. & 12.

Secundò exaduersò affertur fides Patris Baccalauri Francisci Silvestri Ciuchi, & hic etiam Testis vltrà quod non deponit de certa scientia, quod fides facta fuerit Auersæ; sed tamen dicit de Iudicio suo fuisse subscriptam Auersæ, vt in dicto contrario Processu fol. 11. à tergo, ibi = E tiene per certo, che molti Padri babbino sottoscritta detta fede in questa Città d' Auersa &c. nedum non probat, quia deponit de Iudicio suo, Rot. coram Coecin. decis. 1882. num. 10., etiam, quod dicat se prò certo credere, Farinac. de Testibus question. 68. num. 66. cum sit unus de illis, qui se se rebellarunt à Capitulo, & nullitatem prætendit, vt apparet in nostro Processu fol. 4. videtur deponere in Causa in qua est interessatus, & prosequitur vt propriam, & ideo in illa Testis esse non po-

poteſt; Iuſta ſunt aperta in l. nullus, ff. de Testibus relat. per Farinacc. de Testibus quæſt. 60. num. 2. & ſeqq.

Deſcendendo poſteā ad fidem exhibitam prò Conuentu Iſchiae, de quo in noſtro Proceſſu fol. 17. ſubscriptam a tribus Sacerdotibus nihil contra illam probare poſteſt declaratio facta, à Baccalaureo Conteffa non fuifſe factam Iſchiae, nec retentam Capsulam elemoſynarum, vt in contraſtio Proceſſu fol. 13., quia magis credendū eſt tribus Sacerdotibus, qui arreſtarunt veritatē fidei, iuxta illud in ore duorum, vel triū ſtat omne verbū, quam vni co Testi, quia dictū vniuersus eſt dictū nullius, & magis creditur duobus Testibus afſirmantibus, quām mille negantibus ex ſuprā firmatis. Et licet iſta fides non fuerit ſubscripta à dictis duobus Sacerdotibus, ta- men iſtorum contumacia non ſuffragatur ad effectum, vt dici poſ- fit non fuifſe feruata Constitutionem Innocentianam, vt ſuprā diximus in §. Nam ex lectura fiduum.

Idem eſt respectū exceptionis datæ fidei celebrationis Miſſarum in Conuento Nolæ in noſtro Proceſſu telat. fol. 16. ſubscriptæ à tribus eiusdem Conuentus Sacerdotibus, mediante attestatione Pa- tris Auguſtini della Canda, qui conatur deponere iſum non fuifſe requiſitum prò ſubſcribenda dicta fide, vt in contraſtio Proceſſu fol. 15. quia vlt̄rā quod contra hanc fidem insurgit preſump- tio ſubornationis tanquam procurata post diuifum Capitulum, reſcurrunt ſuperiū ſirmata circa fidem Iſchiae, quod magis crea- tur tribus, quam vni ex vulgatis.

Vlteriū coniiderata fide Baccalauri Arboreta, qui deponere cona- tur in contraſtio Proceſſu fol. 17. & 18. non fuifſe factam fidem ce- lebrationis Miſſarum Conuentus Gragnani, nec retenta Capsula, ſicuti quoad fidem conuincitur de fallo ex illius exhibitione appa- rente in noſtro Proceſſu fol. 15. ſubscripta à quatuor Sacerdoti- bus dicti Conuentus, ita conuincitur de fallo, quoad retentionem Capsulae, quia falsus in vno eſt falsus in omnibus, ratione vnitatis Iuramenti, Farinacc. conf. 78. num. 19.

Eiusdem farinæ eſt alia attēſatio facta à Patre Baccalauro de Paſ- chafij, quod fides celebrationis Miſſarum Conuentus Venafri re- late in noſtro Proceſſu fol. 14. fuit facta in Ciuitate Auera, & quod fuerit ſubscripta ab eodem Patre Priore, & dicto Baccalauro Paſcasio abſque tamē alia Patrum ſubſcriptione, vt in contraſtio Proceſſu fol. 21., quia ex inspectione dictæ fidei Baccalaurus conuincitur de fallo, dum fides appetet ſubscripta à quatuor Pa- tribus, vt in dicto Proceſſu fol. 14., & hic paritet deponit de lu- diicio ſuo, vtpotē vnu ex illis, qui rebellarunt à Capitulo, & mul- litatem prætendit.

Secundò, attēſationi factæ à Patre Nicolao Forte exaduerso data in contraſtio Proceſſu fol. 24., quod ipſe non fuerit requiſitus in ſubſcriptione fidei Conuentus Montorij per nos data in noſtro pro-

Procesu fol. 18. patet responsio ex illius lectura, in qua cum dictis Testis fateatur fuisse absentem per totum Mensem Martij; non potuit requiri, & quod res sic se habeat patet ex attestatione Reverendorum Patrum totius Conuentus Solofræ relata in nostro Processu fol. 39., vbi apparet, quod à Conuentu Montorij fuerat collocatus de familia in Conuentu Solofræ usque à Mensæ Februarij antecedentis, idèque tanquam mendax à testificando repellitur, vt probat Rota coram Coccino decis. 1369. num. 75., & alibi passim.

Et tertio, quod non fuerit practicata Capsula in Conuentu Auelli- ni, & Basilicæ, vt conatur de vna deponere Pater Casimirus, & de alia Pater Attardus, nam cum omnes sint Testes singulares nihil probant, imò depositio contra Priorem Conuentus Basilicæ, nullatenus est attendenda, cum prædictus Conuentus subiaceat Visitationi Eminentissimi Vrsini, cuius zelus yllum relinquit du- bitandi locum de obseruantia Innocentiani Decreti.

Nec tandem aliquid operatur prætentia deficiencia integræ satisfa- ctionis Missarum Conuentus Beneuenti, de qua facta fuit fides, quia huic obiectioni satis responsum fuit superius in §. Primo casu certum est, quod nempe Pater Provincialis agnoscens in Visita- tione, quod propter ruinam Conuentus non poterant ibi commo- rari plus quam duo Sacerdotes à quibus non potuerint adimpleri omnia onera Missarum præcepit alijs Conuentibus Provinciæ, vt illa adimplerent, prout adimpta fuerunt, vt dicto Summario

Num. 4.

Hinc detegitur erroneitas attestationis Patris Pancioni, qui in sua arithmetica depositione contrarium probare nititur, quod nempe non potuerint illi Patres remansi inter ruinas terremotus satisfa- cere illis obligationibus, quas habebat Conuentus, nam vt dixi- mus, omnia onera Missarum istius Conuentus non fuerunt solùm satisfacta ab illis Patribus, qui in dicto Conuento remanserunt, sed etiam satisfacta in alijs Conuentibus Provinciæ, vt dicto Summ. Num. 4.

Cœterum nullius momenti est opposita exceptio falsitatis, quod nempe omnes dictæ fides deteguntur falsæ, ex quo ab unico Notario eodem die fuerunt omnes factæ in Ciuitate Auersæ, quod erat impossibile, nam eodem tempore dictus Notarius non poterat esse in tot locis, in quibus dictæ fides subscriptæ fuerunt; nam ista est mera fallacia contraria Partis, quia dictus Notarius non testatur de tempore, & loco subscriptionis, sed tantum testatur illas subscriptiones esse manu, & caractherc scribentium, vt in Summario Num. 6. non enim repugnat, quod scriptura facta Nea- poli non possit ea posteà recognosci Romæ; Ideòque fruolè alle- gatur falsitas, vbi falsitatis suspicio non intrat ex supra firmatis, nam dictæ fides absque etiam dicta Notarij recognitione de per se

probant, cum Innocentiana Constitutio legalitatem, seu recognitionem Notarij non requirat, dum contentatur simplici subscriptione Patrum localium, ut ibi = Et insuper teneantur omnes, & singuli Superiores Vocales in Prouincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conuentus &c. subscriptam, & iuratam, quod omnibus, & singulis tūm perpetuis, tūm manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore eorum recognitionis fuerit omnino, & integraliter satisfactum.

Vindicata validitate nostri Capituli ab obiecta nullitate, quod nempe Vocales scienter inhabiles admiserint, firma remanet electio nostri Patris Prouincialis, ac omnium Officialium in illo factas, cum etiam in dubio semper prò validitate electionis, pronuncianendum sit, prout monent Canonistæ in cap. licet Episcopus 28., & signanter Cap. Abb. num. 3. & seq., Geminian. num. 12. de præbendis in 6., Iann. Andr. in cap. sicut 16. num. 11. de scntent., & re iudic., Cardinal. de Luca de Regular. discurs. 11. num. 11., Spec. rell. decis. 181. num. 33., Rota coram Coccino decis. 2341. nu. 38. & 39. coram Celso decis. 58. num. 2. & 3. in Recentior. decis. 289. num. 25. & seq. part. 6. decis. 400. num. primo part. 16., & in Leodium. Præposituræ 3. Martij 1684. post princip. coram bon. mem. Albergato.

At dato etiam per malam hypothesim, quod electio fuisse nulla, prout nulla fuit à Reuerendissimo Patri Generali declarata; adhuc certum est, quod in hoc casu Ius eligendi Prouinciale, & Superiores Prouinciae erat deuolutum ad eundem Reuerendissimum Patrem Generalem, ad quem ijdem Patres Aduersarij appellarent, & sic respectu secundi dubij nulla cadit dubitatio prò resolutione affirmativa cum clara sit Constitutio Ordinis tribuentis in hoc casu Patri Generali facultatem eligendi Prouinciale, ac omnes Officialles Prouinciae, prout legitur in part. 3. cap. 11. S. 4. num. 2. ibi = Quod si occurrat aliquas electiones, siue Prouincialium, siue Priorum, siue Officialium respectuè à Reuerendissimo Patre Generali legitimè annullari, eo tunc in eius potestate esse, nouos Superiores, & Officialles subrogare Iure sibi deuoluto, prout declaratum fuit in duobus Capitulis Generalibus Romæ celebratis anno 1679. & 1685. quia sunt verba litteralia non indigentia, nec gloria, nec Doctoribus.

Hinc non obstat, quod stante dieta nullitate Capituli, ex quo Vocales admiserunt scienter inhabiles, Ius faciendi electionem consolidatum remansit in Personas Aduersariorum, qui debent dicetam electionem facere; Quia hoc argumentum detegitur penitus insubsistens ex duabus præualidis rationibus: Primò scilicet est falsum in presupposito, quia vt diximus non subsistit, quod Vocales admiserunt scienter inhabiles: Secundò verò corruit in fa-

facto, quia Aduersarij non deuenerunt ad aliquam electionem, quo casu possunt in medium allegari illæ authoritates exaduersò, forsà cumulandæ, quod nempè totum Ius electionis consolidatum erat in Aduersarijs, quia hoc verum si ipsi eligissent in ipsa die Sabbathi, quæ iuxta Constitutionem Ordinis, & legem publicatam in Capitulo erat dies præfixa ad electionem, in quibus terminis loquuntur doctrinæ exaduersò allegandæ; Secùs verò dūm non elegerunt, sed solummodò de nullitate dixerunt appellando ad Patrem Generalem, hoc enim casu intrat clara Constitutio Ordinis tribuentis Generali hanc facultatem eligendi, casu quo Prior electio sit nulla, & in terminis terminantibus est *Glossa* magistralis ex gratia videñ, in capit. quamquam il 18. de electione in 6. in verbo deuoluetur in fine, vbi quod hoc casu Vocales, qui prætendunt totum Ius esse in ipsis consolidatum debent deuenire ad electionem, aliàs Ius deuoluitur ad Superiorem, *Laior. var. tit. 4. cap. 21. num. 84.*, vbi quod electio deuoluitur ad Superiorum, quando Vocales, apud quos Ius consolidatum est intra tempus præfixum non deuenerunt ad electionem, *Peirin. de subdit. Religios. tom. primo cap. 31. §. 6. versic. quod intellige.*

Denique respectu tertij dubij controversia est de indubitabilitate, nam certum est, quod noster Pater Provincialis nullo crimine est illaqueatus, dum ipse erat absens à Capitulo, & contra cœteros Officiales, qui Capitulo interuenerunt, licet per hypothesim dicamus, quod in illis Comitijs illorum electio remansit nulla ob admissionem inhabilium, per quam prò illa electione remanserunt priuati voce actiua, & passiua, adhuc non per hoc remanserunt priuati voce actiua, & passiua in posterum; quia haec poena à Canonе infligitur prò illa vice tantum, non verò prò alijs successuis functionibus, vt in puncto Rota in Leodien. *Abbatiae 6. Martyr 1679. §. final. coram bon. memor. Rondinino, confirmata coram clar. memor. Cardinali Matthæio 11. Decembris 1679. §. fin.* ibi = Cœterum multò minus attendi debet obiectum factum, quod Philippus redditus fuerit inhabilis, ex quo alias postulauit ad banc eamdem Abbatiam indignum, quia ex tali postulatione, quatenus verè adgit, non verò infertur ad incapacitatem perpetuè postulantis, sed solùm pro illa vice, = ex *Glossa in capit. primo verbo priuare de postulat. prælat.* Nec Constitutione Innocentiana de hoc casu loquitur, dum solùm priuat illos Superiores, qui solemnitates præscriptas non adimpluerunt, prout patet ex illius lectura.

Hoc posito certissima est Iuris conclusio, quod omnis electus potest denuò eligi, quando electio non annullatur ob vitium Personæ, videlicet, quod sit Persona ineligibilis, vel ratione criminis, vel quia est perpetuè priuata voce actiua, & passiua, iuxta Tex-tum expressum in cap. super eo 12. de electione, ibi = *Super eo vero, quod querere voluisti, si alicuius electione cassata idem ad alterius*

Ecclesiæ Regimen electus fuerit, an eius electio debeat confirmari, hanc tuam volumus discretionem tenere, quod si prior electio non vitio Personæ, sed modo electionis cassatur promotionem eius in eadem Ecclesia non debeat impedire, ibique notant Canonistæ omnes, & signantur Ancaran. num. primo, & 8., & in cap. Considerauimus sub nu. 2. & 3. post medium eodem titul., Abbas num. primo, Bald. num. primo, Bellamer. num. 23., Boic. num. primo, & seqq., Gonzal. num. 2. & seqq., & cap. Considerauimus 10. num. 2. eodem titul., Ioannes de Imola num. primo, & seq., Ioann. Andreas numer. primo, & seq., Zabarell. num. 2. & seqq., Barbos. num. primo, & Vot. decisiu. 35. num. 21., & vot. 39. num. 54., Castellin. de elect. cap. 4. num. 30., & num. 59. in fin., & cap. 14. num. 56. versicul. potest, Murga ad Constitution. Apostolic. Constit. 6. & 2., Alexand. IV. num. 760. in fine, & num. 1146. in fin., Cardinalis de Luca de Regular. discurs. primo num. 140., Passerin. de Election. cap. 25. num. 630., Lézzan. in Summ. quest. Regular. verbo Elec-
tio inter Regulares sub num. 230. versicul. ubiunque electio.
Quarè &c.

Franciscus de Roggerijs Aduoc.

Simeon Mancinus.

SACRA CONGREGATIONE
Episcoporum, & Regularium

Sicut
Eminentiss., & Reuerendiss. D. Card.

GABRIELLO

PONENTE

Neapolitana, seu Provinciæ Terræ
Laboris Electionis.

P R O

Provinciali, & Patribus d. Provinciæ
C O N T R A

PP. num. 16. eiusdem Provinciæ.

Restricitus Facti, & Iuris.
Ro mæ, Typis Reu. Cam. Apost. 1704
Superiorum permisso.